

Conte sistèmic explicat al Xerrac

Aquest conte l'he explicat al Xerrac (escola de pedagogia lliure on treballa, amb nenes i nens de 3 a 6 anys). Amb l'objectiu d'explicar-lis que sempre tenim els nostres pares i avis i avies que ens donen força.

Hi havia una vegada un senyor i una senyora que van tenir un fill (la mare representada per una fusta i el pare per una altre). El fill es va anar fent gran (era un globus verd que jo inflava). Aquest fill quan ja era gran va decidir que volia marxar de casa. I abans de marxar, els pares li van dir que sempre estarien amb ell. Que si en algun moment estava trist que tanques els ulls i s'imaginés el seu pare i la seva mare darrera. (i llavors vaig enganxar un gomet al globus a cada canto de les espatlles). I un dia aquest nen que ja era gran va trobar a una noia molt guapa i es van enamorar. Però sabeu que? Aquesta noia també tenia uns pares, i aquesta noia també portava un gomet a cada canto perquè sempre que volgués tanques els ulls i s'imaginés els seus pares. (en el canto dret i havia el fill i els seus pares i en el canto esquerra hi havia la noia i els seus pares).

I un dia resulta que aquest home i aquesta dona van tenir un fill, i el pare li va dir que sempre que volgués podia tancar els ulls i ell estaria al seu darrera (i vaig enganxar un gomet) i la seva mare li va explicar que sempre que ho necessites podia tancar els ulls i que ella ta,bé estaria darrer (i vaig enganxar l'altre gomet.)

Però sabeu que li passava aquest nen tan petit. Que quan tancava el sulls podia sentir que els seus pares eren darrera seu, però també podia sentir els papes dels seus papes.

I llavors una nena va dir: Son els avis!!!!

Si els avis també estaven darrera aquest nen donant-li força.

I llavors la nena va dir: i els cosins i els germans....

I conte contat ja s'ha acabat.